

כי אם לשמח על כי אין מי שיודיע על מעשיהם!
 ישמחו מנהיגי בתי"ס והמוסדות השונים על כי
 אין מי שיעיר על מהלכיהם!... ועי"ז נגמר
 המחזה: **Finita la comédia!**
 חיסה 17 אלול התרמ"ה

„לשכה עתונאית" בחיפה

Finita la comédia!

לא קץ לקומדיה הגלילית, הלילה! לא קץ
 לאנטישמיות ה„כרמל"ית ח"ו תחשבו... כי קומדיה
 כזו לא תפסק כ"ז שאין כל פעולה אצלנו. אבל
 בה בעת שבטחנו בשתדלנינו ובנכבדינו כי יביאו
 איזה תרופה למצבנו הרע הולכים חמה מתאספים
 ובוראים לנו בחיפה דבר חדש לנטר, דבר שלא
 נשמע ע"ע בא"י והוא: „לשכה עתונאית", או בטלים
 יותר מצלצלות Bureau de Correspondance
 לשכה עתונאית זו מה מיכה? מי יסדנה?
 ולשם מה נתיסדה?

לפי מה ששמענו הלשכה הזאת תבוא
 במשא ובמתן עם כל העתונים העבדים שבעולם
 הגדול בכלל ושבא"י בפרט, באופן שעתונים אלה
 לא יפרסמו שום ידיעות מאיזה כתבן חיפואי שיהיה
 אלא מ„הלשכה העתונאית" הזאת.

קץ לכל ידיעות מבהילות! קץ לכל הנזמות!
 — קראת החברה החדשה הזאת — בן-שבת הולך
 ומרעיש עולמות ב„החרות" על מאורעות הגליל!
 מר קר. הולך ומגלה את ערוות המוסדות ומעבירן
 תחת בקרתו החרה ב„האור" ומר „קדמוני" „המביט"
 היטב על כל המתרחש בעולם התלמוד תורה ועוד,
 תוהב גם הוא את אפו ופוסח על שתי סעיפי
 „החרות" ו„האור"; שם הוא מטפס ועולה ופה הוא
 מטפס ויורד, הכל לפי הרוח, לפי המצב, לפי המזג
 ולפי היחס... וכמה יכולים, אנו להשתמש בכדי
 לסתם את פיו של בן-שבת, לעצם את עינו של
 קר. ולהכחיש את דבריו של „קדמוני" אם
 לא ע"י „לשכתנו העתונאית"??...

וסף סוף באה חברה זו לידי החלטת להביא
 ודוקא מ„עיר רבתי כתבנים" מירושלם, כתבן אחד
 בעל עט „שנון" שיכדיע את שלשת הכתבנים
 החיפואים הנ"ל ע"י „פולמוס" ושיפרסם את כל
 הידיעות כאשר הם בלי שום הנזמה (ודוקא להפך
 בהגרעה) באופן שיתאר את המאורע היותר נורא
 בצבעים היותר „לכנים" למען להרגיע את הרוחות
 ולקרר את הלבבות, באותה מדה ובאותו סגנון
 שלא יבא הקהל לידי התאוננות על „ראשיו"....
 וכאשר החלט בן היה. ולפני שבוע התכבדנו
 להתודע עם ה„קורספונדנט" הרשמי של הלשכה מר
 ס. שנקרא מירושלם לחיפה (במשכרת חדשית של
 180 פר') ושכקרוב יתחיל את עבודתו.

ובכן, הלשכה תפתח „על אפם ועל חמתם"...
 של שלשת הכתבנים שלנו. הסל! אותה ההתמרמרות
 של בן-שבת לא תשמע עוד, אותה הבקרת של
 קר. לא תדקר עוד ואותן ה„עקיצות" ה„קדמוני"ות
 לא תוספנה לעשות עוד את פעלתן...

ברגע הראשון שמחתי בשמעי כי עומדים ליסד
 בחיפה „לשכה עתונאית" כי השב השבתי אשר
 הלשכה הזאת תתעסק בודי בפרסום מאמרים,
 בעתונים הערכים והצרפתים המליצים בעדנו, נגד
 צורדינו המעלילים עלינו עלילות שוא והמטפלים
 עלינו דבות שונות, וגם להודיע לעתונים אלה את
 המאורעות והחדשות המתהוות בעולמנו הארצי-ישראי
 וכו' וכו', אך מה נשתוממתי בראותי כי החטאתי
 את המטרה...

ובכן נגמר! אם העתונים הירושלמים ינעלו
 את שעריהם בפנינו, אז אין ל„כרמל" וכת דיליה